

Et organ for
Vålerenga Historielag

*Mer gammelt
enn nytt*

Årgang 7 nr. 3

VÅLERENGA HISTORIELAG
inviterer til
FOTOUTSTILLING

Lørdag 9. oktober kl. 12.00 – 16.00
Søndag 10. oktober kl. 12.00 – 16.00

Adressen er ny: **Galgeberg 2**, men utstillingen er like innholdsrik og interessant som før, med mange nye bilder fra livet på Vålerenga.

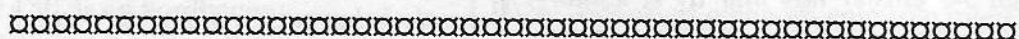
I en egen stand presenteres idretten. Utsnitt fra gamle filmer vises på TV – og som en ekstra overraskelse: utstilling av gamle leker!

Salg av kalenderen for 2005, salg av boka "Vålerenga bydel med sjel" og idrettsboka "Fra Sotahjørnet til Bohemen".

Og som vanlig kan du ta en kopp kaffe m/vafler, mens du titter i gamle fotoalbum.

Det er også mulig å bestille bilder – samt få avfotografert gamle fotos.

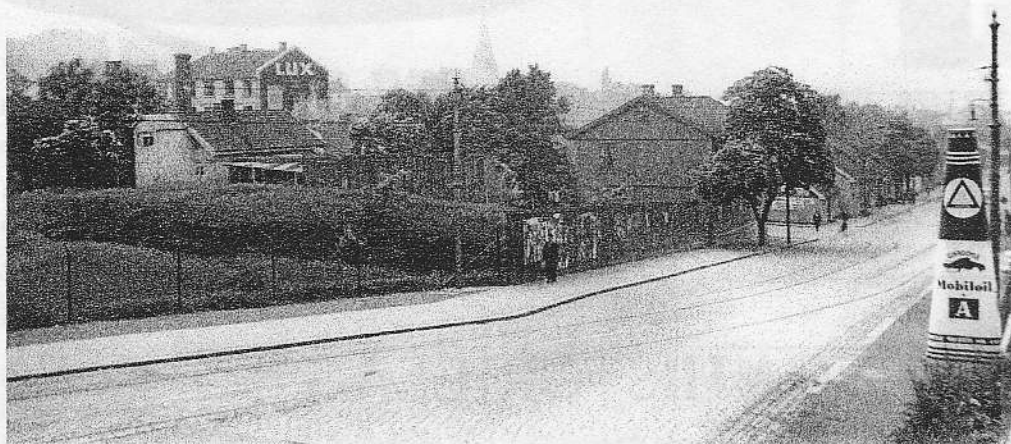
Ta med det dere har av gamle ting, bilder og historier.

MALERIUTSTILLING

Billedkunstneren Åsmund Hagen fra Vålerenga etterlot seg mange flotte malerier da han gikk bort i januar 2001. En del av hans malerier vises på en utstilling i Galgeberg 2, lørdag 9. og søndag 10. oktober – samtidig med fotoutstillingen.

VELKOMMEN

Strømsveien-
Etterstadgata 1937.

Foto: Fritz Holland.
Oslo Bymuseum.

Skal dette området ved
Sotahjørnet dekket av
dominerende nybygg?

Ny runde ved Sotahjørnet:

Også denne gang, som for 6 år siden, kommer plan- og bygningsetaten med høringsutkast for OBOS' byggeplaner ved Sotahjørnet på et tidspunkt da de fleste er opptatt med sommerferie. Det virker nesten som om de håper at de skal slippe uttalelser fra oss i denne saken. Men der slipper de ikke unna, for vi følger med i avisene selv om det er ferietid.

OBOS vil erstatte all den eksisterende bebyggelsen i Etterstadgata 2 og 4. Et av de eldste husene i området, det gule, lille huset i nr. 2, bua på hjørnet og den gamle ski- og skismøringsfabrikken i nr. 4 skal byttes ut med moderne næringsbygg og boligblokker. Disse byggene skal gå helt ut til Strømsveien. Det gamle næringsbygget i Etterstadgata 6 er forslått bevart, men blir liggende som et "dokkehus" inntil de nye husene. For at planen skal virke mer smakelig for Vålerenga, skal en 5-7 etasjer høy mur av et kontorbygg over Gjøvikbanen skjerme mot støy og forurensning fra trafikken inn og ut av tunnelen.

Vi finner disse planene ødeleggende for det tradisjonelle og spesielle stedet Sotahjørnet. Tenk å tukle med sjela til bydelen Vålerenga på denne måten. Dette har vært det gamle treffstedet for VIF og mye av patriotismen og stoltheten til Vålerenga har blitt skapt her. Byggene er også dominerende og upassende inntil den gamle og karakteristiske småhusbebyggelsen som området er

kjent for. Vi kan ikke sitte passive og se på at et så betydningsfullt sted for bydelen blir rasert slik som dette.

Historielaget har da også sendt inn et saklig og begrunnet svar til plan- og bygningsetaten. Der har vi dokumentert bebyggelsens alder og historie samt stedets spesielle og symbolske betydning for folk på Vålerenga. I tillegg har vi vektlagt stedets betydning som det første stedet de fleste kjørende kommer til på Vålerenga. Derfor bør dette stedet være gjenkjennende og representativt for denne småhusbydelen.

Viktig er det også at Vålerenga Vel har engasjert seg i denne saken. De går inn for at også dette området reguleres til bevaring, og har sendt inn forslag om det.

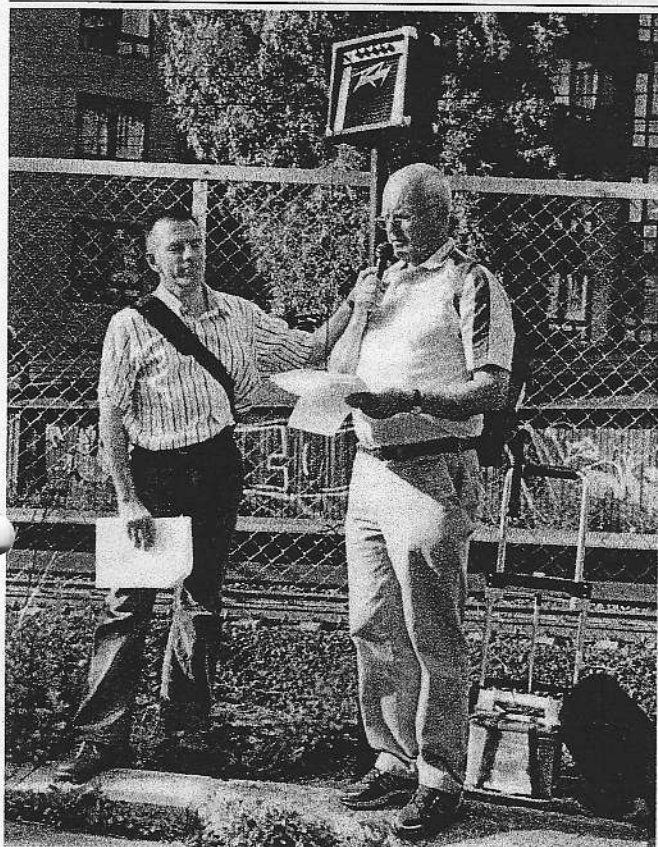
Vi håper at vi blir hørt i denne saken og at den gamle bebyggelsen blir gjort i stand. La det tradisjonelle Sotahjørnet framstå som et hyggelig førsttemøte med det Vålerenga som vi alle kjenner. Kanskje vi også en gang kan få realisert drømmen vår om en passende skulptur på dette stedet.

Even Haugseth

"JERNBANELANGS PÅ VÅLERENGA"

av Bjørg Staal

Birger Karlsen hadde mange fine opplysninger om jernbanen.

Mandag 14. juni inviterte historielaget til sin tradisjonelle bydelsvandring på Vålerenga. Bydelsvandringene har vært mange og en kan sikkert lure på om det er så mye mer å vise fram og fortelle om på Vålerenga – som tross alt er en ganske liten del av byen. Men vær ikke redd – ennå er det mye vi ikke vet og som vi sikkert kan presentere etter hvert. I 2004 lå det faktisk opp i dagen hva vi skulle samle oss om. Jernbanen feiret 2 jubileer – hovedbanen var 150 år og nordbanen (Gjøvikbanen) 100 år, og begge disse utbyggingene har hatt stor betydning for Vålerenga.

Bydelsvandringens møtested var krysset Schweigaardsgate/St. Halvardsgate kl. 18.00. I god tid strømmet det på med deltakere. Været var absolutt på vår side, og en flokk på om lag 120 personer krysset St. Halvards bru og samlet seg på nedsida mot jernbanelinja.

Jernbanedrift er ikke historielagets sterkeste side, så vi hadde hentet faglig assistanse fra NSB. En meget entusiastisk og historieinteressert – Birger Karlsen, tidligere togdriftssjef i NSB – stilte opp

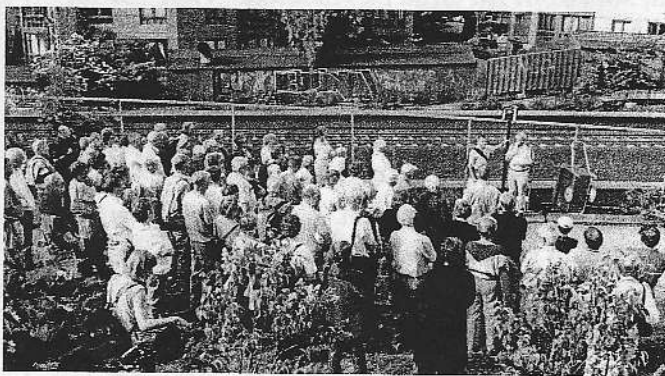
med sin kunnskap. Han er nå styremedlem i Lillestrøm idrettsforening og baneansvarlig på Åråsen, så det var med spenning han møtte opp. Kunne det bli trøbbel med VIF? Neida, på Vålerenga er toleransen stor!

Even Haugseth ledet bydelsvandringen rutinert og hadde samlet mye historie om ruta som var lagt opp. Det startet med en orientering om hvordan bydelen så ut før jernbanelinja ble etablert, hvem som bodde i området og hvem som hadde virksomhet her. Langs Schweigaardsgate var det lite, gata ble ikke anlagt før i 1870-åra. I en rask gjennomgang av historien fikk en med seg at Christian IV flyttet byen inn under Akershus, Galgeberg var rettersted, nede i dalen gikk Alnaelva og Kværner støperi ble anlagt der. På Svendenga var det teglverk – og på høyden av Vålerenga der i dag kirken og prestegården ligger, lå det som på 1800-tallet ble kalt Vaalerengen hovedgaard.

Oluf Onsum kjøpte i 1853 støperiet på Kværner. Han var fra Molde og vi kan kalle ham datidens svar på Kjell Inge Røkke, som er fra samme sted og eier Kværner i dag.

Men for å komme tilbake til hovedemnet "Jernbanelangs på Vålerenga".

Birger Karlsen startet med en historisk gjennomgang av jernbaneutbyggingen i Europa i første del av 1800-tallet, basert på George Stephenson oppfinnelse. I 1851 ble det vedtatt å bygge banen Christiania-Eidsvold, og den ble åpnet allerede 1. september 1854. På 3 år ble denne lange strekningen bygget kun med håndkraft. Det var hovedsakelig bønder som arbeidet med linja, som var 68 km. lang. Arbeidstida var 10.5 timer og det var maksimalt 1500 mann i sving. Banen var privat fram til 1926, finansiert gjennom engelske interesser.

Ca 120 møtte opp i det fine været.

JERNBANELANGS

Deltakerne fikk en ganske detaljert gjennomgang av driften, det være seg antall lokomotiver og person- og godsvogner, billetter m/rabatter, kjøretider, sporvidde, rutetider med mer. Lokfører og fyrbøter sto utendørs på de gamle damplokomotivene og konduktøren gikk på utsiden av vognene og kontrollerte billettene. Strekningen Oslo-Lillestrøm ble elektrisk i 1927.

I 1894 ble det igangsatt utgraving til en ny strekning – kalt nordbanen, bedre kjent som Gjøvikbanen. Denne banen går langs øvre del av Våleenga og ga arbeid til mange. Stort sett var det folk fra bygdene nær Oslo som fikk jobb, men det kom også en del fra Sverige. Tungt arbeid, lange skift og mangel på maskinkraft var vanlig – ikke akkurat jobb for sveklinger.

Flere tjente store penger på å frakte stein fra skjæringa, og vi kjenner spesielt til Jørgen Kristian-

Tordis Kjærstad forteller om sin barndoms opplevelser på Svendenga.

sen, som kom fra Grua på Hadeland. Han skaffet seg hest og kjerre, tjente godt, og la grunnlaget for en etter hvert stor virksomhet. Bodde først i Etterstadgata, men kjøpte senere lensmannsgården på Malerhaugen. Her etablerte han seg med spedisjonsfirma, bil- og lastebilpark – samt bensinstasjon mot Strømsveien.

Vandringen gikk langs jernbanelinja, med flere stopp underveis. Blant annet på "Hylla", som ligger ved Enebakkveien. Derfra opp Tranga, en snarvei helt inn på jernbanelinja fra Enebakkveien opp til Etterstadgata.

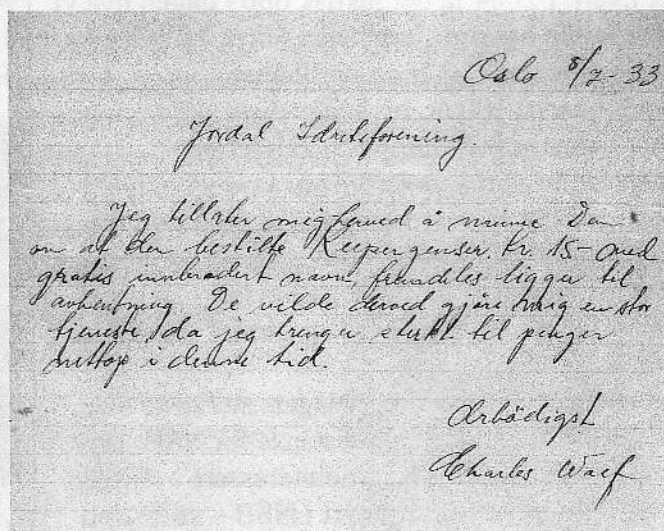
To av historielagets medlemmer – Tordis Kjærstad og Karin Boklund, fortalte underveis historier om sine fedre, som deltok i hjemmefronten og som under oppdrag fikk hjelp av jernbaneansatte til å nå spesielle sabotasjemål.

Bydelsvandringen endte på Malerhaugen hvor Birger Karlsen avsluttet sin orientering om jernbanedriften. Even Haugseth takket de frammøtte og inviterte til nystekte vafler og kaffe på Bydelshuset. Ganske mange tok i mot invitasjonen og slappet av ute på gårdsplassen det i flotte sommerværet.

..og så var det kaffe og vafler i bakgården

Stadig dukker det ting opp som denne påminnelsen ang en keepergenser til Jordal Idrettsforening fra Charles Wolf i 1933.

Til "Mer gammelt enn nytt"

ETTERLYSES!

Aldermannsligaen i VIF var, før sommeren, så heldig å få igjen sin aller første protokoll – den fra stiftelsesprosessen i årene 1931/1933 og frem til 1946 – ved hjelp av Vålerenga historielag, noe vi er svært takknemlig for!

Det er imidlertid fortsatt 2 Liga-protokoller som har kommet bort i årenes løp og vi henvender oss derfor til Historielagets medlemmer i fall noen skulle hjelpe oss med å oppspore også disse. Optimistisk men ikke urealistisk, håper vi!

Ligaen fyller 75 år i 2006 og i den sammenheng er vi naturligvis svært oppsatt på å få dokumentert så mange detaljer som mulig av "historien".

Skulle du ha sett eller hørt om slike protokoller, håper vi du tar kontakt med styret i Historielaget som vil formidle kontakt med Aldermannsligaen i VIF.

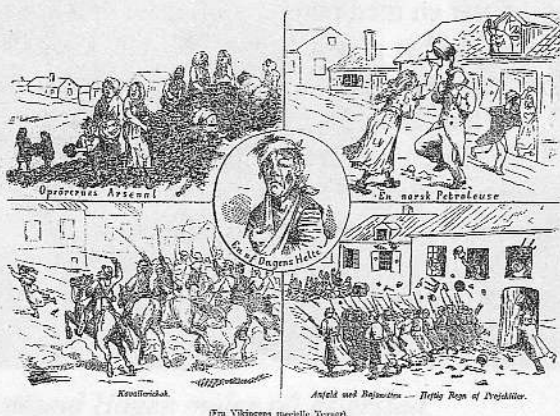
Nå er vi spente!

Vennlig hilsen

Aldermannsligaen i Vålerengens Idrettsforening

To samtidige tegninger fra vittighetsbladet *Vikingen* om Onsum-slaget og Schibbye-slaget.

Fra Krigsskuepladsen.

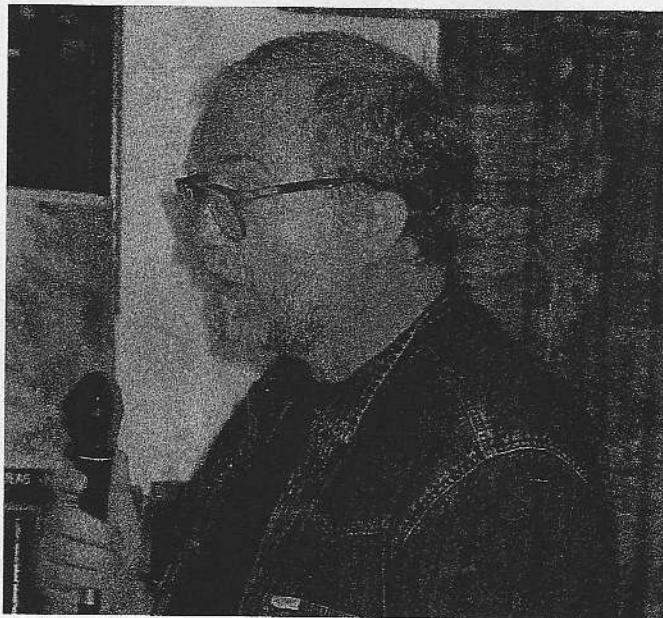
(Fra Vikingens speciale Tegnere).

Argang 7 nr. 3

MEDLEMSMØTE MANDAG 13. SEPTEMBER 2004 Bjørg Staal

Høstens første medlemstreff ble holdt i Hedmarksgata 23 i lokalene til Kampen og Vålerenga Seniorsenter. Stedet passet oss utmerket – og vi kommer til å holde medlemsmøtene våre her.

Historielagets leder Even Haugseth ønsket de vel 60 frammøtte velkommen til en ny aktiv sesong. Kveldens kåsør, Tron Øgrim, fortalte om arbeideroppstand på slutten av 1800. Han kom inn på ganske mye rent historisk om arbeideropprør forskjellige steder i landet vårt, og i andre land. Rent lokalt var det Onsum-slaget på Galgeberg, hvor folk særlig fra Vålerenga og Kampen og østkanten for øvrig deltok – og Schibbye-slaget på Malerhaugen – som var av størst interesse for historielagets medlemmer.

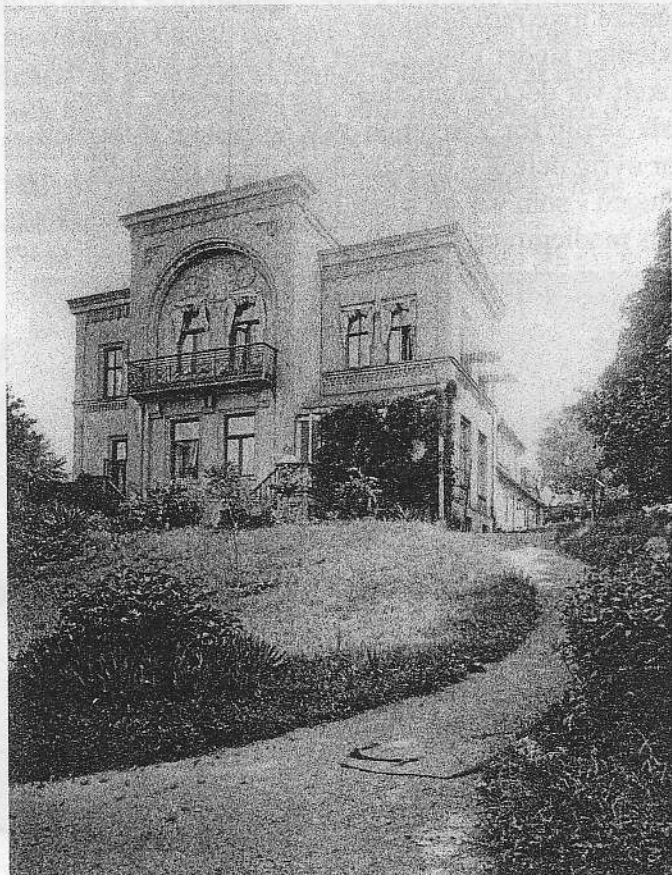
Fra Krigsskuepladsen.

Følgerne af at have et "komagat" Polit.

Herskapelig på Galgeberg av Even Haugseth

Vårmøtet vårt ble holdt i Galgeberg 2 som var et nytt sted for oss i historielaget. Nå står snart vårt store høstarrangement for tur, og vi gleder oss til å prøve ut dette flotte huset også som utstillingslokale. Forholdene burde ligge godt til rette for ei vellykket fotoutstilling. Den gamle bygningen er pent restaurert, og lysforholdene burde være perfekte her hvor det er så mange og store vinduer.

Galgeberg 2

F 7257 a
Oslo Bymuseum

På vårmøtet var det flere av de frammøtte som var nysgjerrige på husets historie. Vi hadde med noe om dette da, men det skader ikke å repetere det. I tillegg har det også dukket opp noen flere opplysninger. Vi tar det med her slik at dere er godt forberedt til dere kommer hit til dette "herskapshuset".

Allerede på 1700-tallet skal det ha vært ei løkke her. Løkkene lå utenfor byen der hvor det var dyrkbar jord. Byens borgere fikk på den måten

mulighet til å spe på med selvodlede jordbruksprodukter i husholdningen. Den gang var løkkene ofte ikke bebygd med annet enn et lite løkkehus som ble brukt til krypinn sommerstid. Det er grunn til å tro at huset som den gang lå på denne løkka, også var av meget enkel standard. Grunnleggeren av Jordal teglverk, Peder Olsen, bosatte seg her og bygde om det gamle løkkehuset i 1846-47. Da byantikvarens folk var på befarings i denne delen av Galgeberg 2 for noen år siden, konstaterte de at bygget var i svært dårlig forfatning og at det var lite igjen av det opprinnelige løkkehuset. De gikk da også inn for å rive den delen, og så ble gjort.

Eiendommen Galgeberg 2 gikk tidligere under navnet Store Munkengen. Antakelig fikk den dette navnet da Oluf Onsum bygde sin vinterresidens i St. Halvards gate 33 på 1870-tallet, og kalte den Lille Munkengen. For de som var tilstede på medlemsmøtet vårt i september, ble dette huset omtalt som Onsumslottet. Da den nye barnehagen åpnet på Galgeberg 2 i år 2000, fikk den navnet Munkenga barnehage.

Peder Olsen skal i tilknytning til teglverket på Jordal ha bygd en fireetasjers arbeiderbolig ved toppen av Galgeberget. Han ble derved en av dem som innledet leiegårdsbyggeriet og dannelsen av industriarbeiderbydeler i hovedstaden. Hvis noen kan bidra med opplysninger om hvilken gård det her er snakk om, vil vi gjerne vite mer om det.

I 1876 ble det oppført en ny fløy her, og det er i denne vi skal holde fotoutstillinga vår. Det er tydelig at det var en med penger som satte opp et så herskapelig hus her på østkanten. Det ble da også bolig for disponent, trelasthandler og overrettssakfører G. E. Henriksen. Byggmester Agthe var trolig også arkitekten. Denne delen tilhører gründertidens Kristiania. Bygget har en flott fasade ut mot den tidligere så praktfulle hagen. Gjennom den rant også Hovinbekken til den ble lagt i rør en gang på 1920-tallet. Det var ei lita, hvit trebru over den her ute i denne hagen.

Herskapelig.....

Vi ønsker alle velkommen til det staselige huset på "Store Munkengen" 9. og 10. oktober. Ta gjerne med venner og familie også.

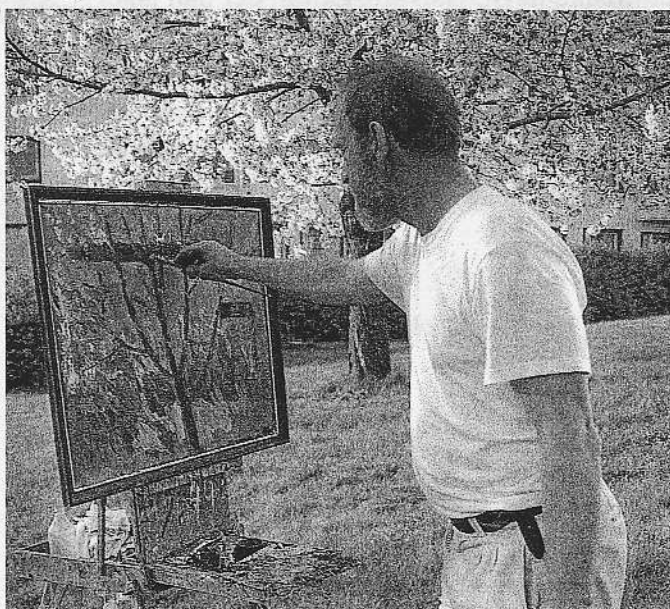
Hovindbekken rant gjennom hagen på Store Munkengen.

Kilder:

"Vandring i Gamlebyen" av Morten Krogstad og Erik Schia

"Kristiania i Oslo" nr. 2 av Alf Næsheim

Salg av bilder

Åsmund Hagen maler på Etterstad.

Argang 7 nr. 3

Thoresen i Totengata.

Fra medlem Alf Kryhlmann har vi fått følgende brev om Thoresen og Totengata.

Thoresen i Totengata;

Et korrektiv til artikkelsen av Vera Fribo.
Ref til ovennevnte artikkel i "Mer gammelt enn nytt" årg.7 nr. 2.

Om gårdene i Totengata står det at "Daniel eide nesten alle husene", men i Oslos skattematrikkel 1941 står det:

- Gnr.
1	J.Thoresens arvinger
2	J.Johansen
3	Kjøpmann Daniel Thoresen
4	A.Hoelstad
5	Bernt Haugen
6	A.Johansens arvinger
7	Kjøpmann Daniel Thoresen'
8	" " "
9	A/S Totengt. 9
10	Kjøpmann Daniel Thoresen
11	A/S Totengt. 11
12	Oslo Kommune (ingen gård, bare ei løkke kalt Tierløkka)
13	Mathilde Glenne
15	J.Thoresens arvinger

Fribo skriver videre: "I nr. 3 var det staller, men det tror jeg det var i nr. 15 også".
Det var hestestaller i nr. 3, 7, 8 og 11. Nr.11 tilhørte ikke Daniel, og det var bl.a. Anna Rusten som hadde hest der.
Nr. 3, 7 og 8 (alle Daniels gårder) hadde mange spilltau (det rommet som er delt av for hver hest).
Under krigen var det hester i alle stallene. Hele byen var betjent av hester til all slags transport. Hestetransporten ble avviklet i 1946-47, da kom bilene. (Gamle fra før krigen ble trimmet og ut på veiene allerede i 1945.

Hva Daniel eide utenom Totengata vet jeg ikke. I artikkelen til Vera Fribo kan nok flere av oss ikke gjenkjenne. Birger og Daniel var aktive bak disken i Thoresens kolonial. Egil arbeidet som driftsassistent i Kværner? Sluttet der for å være med i Thoresens kolonial og gårdeierdriften, og ellers drive dank, drikke seg full, og spille Bajas, men han var alltid en hyggelig fyr!
Birger var som beskrevet en slank og staselig herre med veltrimmet bart.

Enkefru Minda Bull (søster til Daniel et Co.) bodde sammen med dem, og virket i butikken. (Vi kalte henne bare "fru Bull".)

På Østre Gravlund lå Thoresens familiegravstøtte. Den ble fjernet i 2002, men Gravferdsetaten kunne fortelle hvilke navn som sto på støtta:

"Thoresen, Johan, kjøpmann	1853-1939
" Birger, forretn.drivende	1884-1960
" Daniel Otto, kjøpmann	1887-1970
" Egil, driftsassistent	1890-1956"

Som en kuriositet:

I nr. 15 bodde 4 familier i 2 etasjer. Inngangen til kjeller og bryggerhus var fra hagen og løkka som lå på baksiden av huset. Der var det innredet et rom til Martin, som var snekker og altmuligmann for Daniel. Da dette rommet ble innredet sa Martin: "Det er fint, da bor jeg i 17!" (Ifølge Arild Andresen i Gubbelaget). Siden det ble han kalt "Martin 17". Siste gården i gata var nr. 15.

Oppsal, 9. sept. 2004

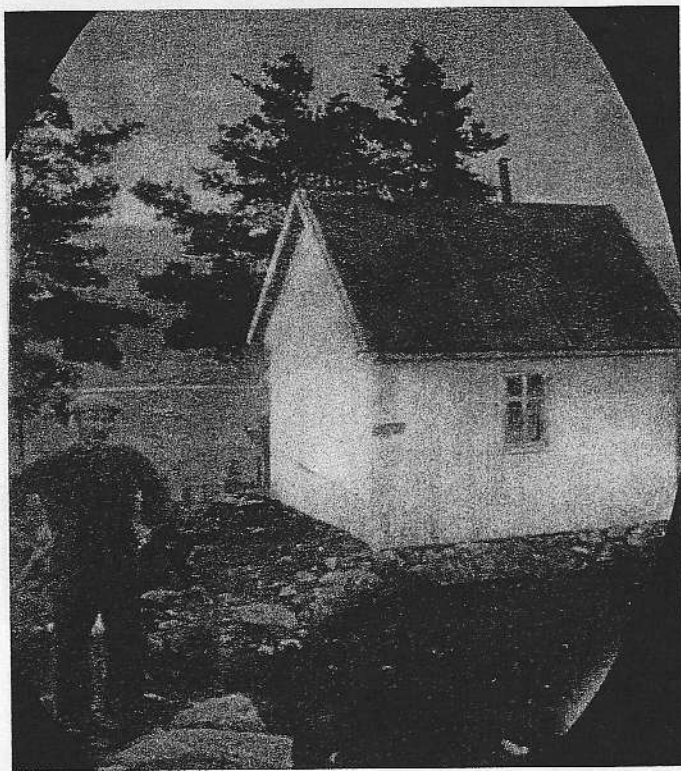
Alf Kryhlmann
Alf Kryhlmann

Under fotoutstillinga vil det som er igjen av kunstneren Åsmund Hagens arbeider bli lagt ut for salg. Kolbjørn Hagen vil stå for dette. En siste anledning for de som vil benytte seg av dette.

PETTER PEDERSEN PÅ GALGEBERG av Ørnulf Pedersen

St. Halvardsgate 63 skimtes i bakgrunnen til venstre.

Hytta på Simensbråten. Enebakkveien skimtes i bakgrunnen.

Fra Ørnulf Pedersen, medlem av Østensjø historielag har vi fått følgende:

Jeg hadde en bestefar som rundt 1900 til 1932 bodde med 11 barn i et litet hus på Galgeberg, der Åkebergveien slutter og Dalehaugen begynner. Jeg brukte i barneårene å si: Mellom apoteket og "stampen".

Her skal dere få et bilde og en historie om mannen som leide St. Halvardsgate 63, "kåken", 10,2m lang og 5,7m bred? Verditakst 5000.- og husleie kr. 50.-.

Petter Pedersen og kona Anna Marie fødte 11 barn mens de bodde på Vålerenga på forskjellige steder. I 1900 i Strømsveien 44, senere i Danmarksgt. 27 og Smålendsgt. nr. 5, før familien flyttet inn i St. Halvardsgt. 63 der familien bodde til 1933-34 da huset ble revet. Kona døde i 1917, men Petter beholdt alle barna.

Petter bygde en hytte på Simensbråten. Arbeidsdagen startet med å gå fra Simensbråten ned til St. Halvardsgt. for å vekke barna og gi dem frokost. Så gikk han opp til sin arbeidsplass som var Osterhaugsgatens Høvleri på Alnabru. Etter endt arbeidsdag tok han med en bør materialer og ruslet tilbake til St. Halvardsgt. 63, der han laget middag til seg og barna. Deretter bar det opp til hytta på Simensbråten med materialer på ryggen.

Det er bildet av hytta jeg vedlegger. Nedenfor skimtes Enebakkveien.

Hilsen

Ørnulf Pedersen

***Vi ønsker oss mye mer av dette. Bare kom, vi tar imot.
Ta det med på fotoutstillingen, eller kontakt oss.***

ELLINGER av Anne Teppen

Ofte når man lekte ble den som skulle «være» valgt ut ved elling. Ellinger og regler har språkforskere og folkeminneforskere interessert seg for lenge, og det er tildels funnet rester og forvanskninger av gamle latinske bønner o.l. og tildels reminenser fra andre språk, for eksempel tallord. Her er noen av de mest brukte ellingene, skrevet opp i byer og bynære strøk sist på 1800-tallet. Vi har hentet dem fra boka «Barndom i Norge gjennom 1000 år» av Ø. Hodne.

Elle, melle
dig fortælle,
skibet går
ud på hår.
Ryg i rand,
to i spand,
snip, snap, snude,
du er ude.

Drammen 1878, Moltke Moe

Ellingen,
vellingen,
vatlandsgutten,
slo til kjæringa med vadskekluden,
tog a` i nakken,
slængt a` i bakken,
det kan du ha, dit stygge trolld
fordi du ikke kan tælle til tolv.

1,2,3,...12. Kristiania 1884, Hans J. Aall

Akke, bakke
bondekarakke,
ekla, mekla,
sjong,dong,
fillefong,
issa, bissa
top!

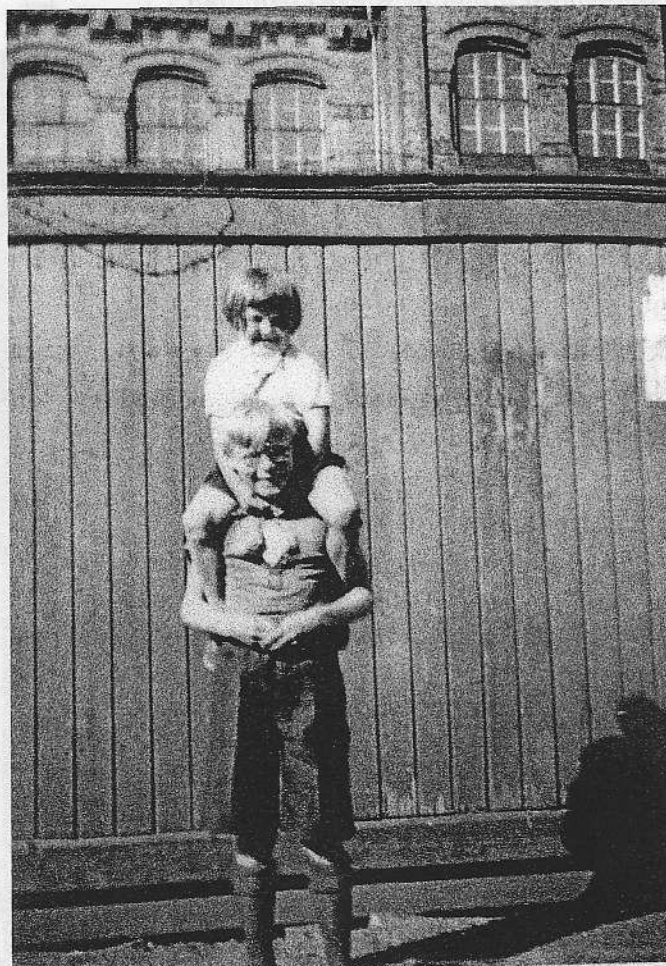
Arendal 1884, Hans J. Aall

Ole, dole doff,
kinkliane koff,
koffliane birkebane,
Ole, dole, doff.

Asker

An dran
drin dreks
kontra fire
fem og seks.
Bam bam
ruteri dam,
silkeri maka
bulderi kaka
dit dom
pø gu
da væk.

Tromsø 1895, Just Qvigstad

*Fra Evy Bjerklund har vi mottatt noen fine bilder.
Her er John med Evy på skuldrene. Antagelig
1947*

SVERIGESGATE 17 av Randi Granheim (tekst og foto)

Et flott postkort av Sverigesgate 17

Frithjofsborg utlånt av Bjørn Granlund

Jeg har gjennom min venninne, Solveig Rygg som er med i Vålerenga Historielag, fått lese medlemsbladet for desember 2003. Det er meget interessant lesing, men spesielt har jeg hengt meg opp i et bilde fra Vålerengens kirke og skole og Orknøysgt. 8. Dette bildet må være fra før 1929/30, for jeg ser at Sverigesgt. 17, hvor jeg er født ikke er bygget enda.

Navnet på gården er Frithjofsborg, hvor navnet stammer fra vet jeg ikke, men inngangen til gården var Frithjofsgt., så det er vel muligens sammenheng med det.

Sverigesgt. 17 sto ferdig i 1930. Mine foreldre giftet seg og flyttet inn her samtidig som mange andre unge familier da det var nytt.

I 1933 ble det født seks barn i denne gården. Det var Liv Gulbrandsen, Randi Thoresen, Solveig Rygg, Aud Christiansen, John Berg og Ulf Nygård.

Jeg kan se for meg våre mødre som satt i gården og drøftet barnemat og bleieskift mens de trillet sine babyer i vognen. Tiden gikk og vi ble litt eldre og lekte sammen i sandkassen og siden i parken med husker om sommeren og skøyteis om vinteren.

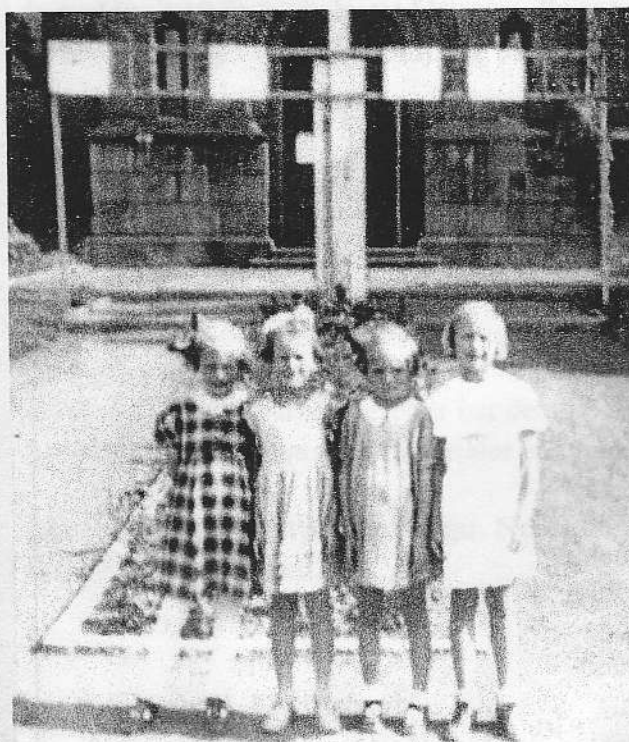
Vi hadde også en stor løkke foran inngangen til vår gård. Den strakk seg helt ned til jernbaneskinne og fra parken til gjerdet til "kølamann"

Eriksens hus. Der hadde vi det fint. Vi laget hytter og lekte med dukker, vinket til toget og sto på ski om vinteren. Etterstad og Lille-Etterstad var jo også fine plasser å leke på.

I vår gård hadde vi også en melkebutikk som ble drevet av frk. Eriksen, Populært kalt Tante, og hun var en hyggelig og snill tante for alle oss barn.

Så kom krigen i 1940 og tyskerne okkuperte skolen, det kom opp piggrågjerder i gatene og det ble bygget garasjer på løkka.

Vårt første møte med skolen som 1. klassinger i 1940 var på bedehuset, siden ble det Gamlebyen skole, sakristiet i Vålerengen kirke, prestegården, Ingeborggt. 8, Eben-Eser, forsamlingshuset i kolonihagen, Tøyen skole og hjemme hos hverandre.

Dette er vår første skoledag 1940.

Fra venstre Randi, Liv, Solveig og Aud

Sverigesgt. 17 var det godt samhold, og selv om en og annen plutselig ble borte, tenkte vi barn ikke særlig mye over det. Vi visste jo at herr Ol-

sen signaliserte til flyene med lommelykt fra taket under flyalarm (så ble det i alle fall sagt), og at han passerte tyskerne i trappen da de var på vei opp for å arrestere han, men dette var jo spennende for oss.

En fest i tilfluktsrommet under krigen.

Vi hadde et "bomberom" i kjelleren og ved flyalarm tok vi med oss dukker eller bøker og lekte der. En jul, det var antagelig i 1943 eller 1944, ble det avholdt juletreffest i "bombekjelleren". Det var stor stas, alle hadde med seg mat og drikke, og det var en vellykket fest.

Noe dere sannsynligvis ikke vet, er at de første jentene i Norge (så vidt jeg vet) i hvert fall i Oslo som var med i musikkorps og spilte horn, var fra Vålerenga, nærmere bestemt Sverigesgt. 17.

Etter krigen når alt begynte å normalisere seg, ble Vålerenga Skoles Guttemusikkorps fort stablet på

bena. Liv og jeg (Randi) var veldig ivrige, og ville gjerne være med i korpset, men NEI! Det var ikke tale om, dette var bare for gutter, kanskje kunne få bære duskene på fanen da? NEI!, det skulle guttene gjøre.

Så fikk vi vite at et musikkorps var i ferd med å ta form i Framfylkingen som hadde tilhold i Jarlen gården på Galgeberg, og vi var raske til å melde vår interesse. Jo da vi kom inn som spiranter, og etter kort tid var vi med i korpset. Liv med althorn og Randi med bass. Vi hadde en kjempefin tid, vi spilte 1. mai og hadde konserter og vi var også på leir i Danmark med korpset.

På plass i Framfylkingen med blankpolert messing. Liv med althorn og Liv med bass.

Årgang 7 nr. 3

Et organ for
Vålerenga Historielag

Vålerenga Historielag

Hedmarksgata 2

0658 Oslo

Vålerenga Historielag på internett:

E-mail: vaalerenga.histlag@c2i.net

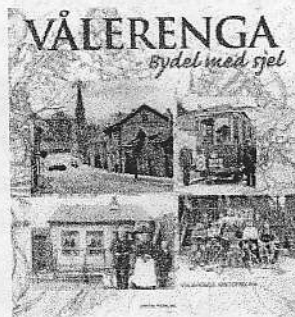
hjemmeside: <http://home.c2i.net/vaalhist>

Bankkonto: 0530 04 78222

Bøkene "Vålerenga – bydel med sjel", "Fra Sotahjørnet til Bohemen og Historielagets flotte kalender for 2005 er selvsagt å få kjøpt. Direkte hos Vålerenga Historielag, eller Kafe Eno, Vålerenga Blomster og i bokhandelen på Fyrstikktorget!

Kr 399,-

Kr 250,-

Kr 60,-

Historielaget etterlyser:

- ⇒ Gamle leker
- ⇒ Flere bilder
- ⇒ Flere historier
- ⇒ Flere gamle gjenstander
- ⇒ Nye lokaler

Ta gjerne kontakt med oss. Alt er av interesse. Slik at vi kan få nye spennende objekter til utstillingen vår til høsten.

Leder: Even Haugseth
Nestleder: Knut Roar Westbye
Kasserer: Bjørn Granlund
Sekretær: Bjørg Staal
Styremedlem: Bjørn Arild Gjerdalen
Varamedlem: Arne Mustad Sørensen
Varamedlem: Unni Granlund

Arbeidsgrupper i historielaget:

Utgivelse av bildekalender:

Kontakt: Even Haugseth tlf. 22 57 01 66

Fotogruppe – fotografering, innsamling og avfotografering av bilder:

Kontakt: Bjørn Granlund tlf. 22 68 34 05

Idrettsgruppe – om bydelens idrettsmiljø

Kontakt: Bjørn Arild Gjerdalen tlf 90 91 92 50

Intervjugruppe – intervju interessante mennesker

Kontakt: Bjørg Staal tlf. 22 61 40 33

Medlemsavisa vår

Kontakt: Knut Roar Westbye tlf 22174884, mob 90831966

Epost: kroarb@online.no

Møtekalenderen

9.-10. oktober fotoutstilling i Galgeberg 2.

Kl 12.00-16.00 begge dager.

15. november kl 19.00 medlemsmøte. Sted: Eldresenteret i Hedmarksgata 23.

Torbjørn Greipsland skal fortelle om den Norske utvandring til Amerika. Med vekt på de Nordmenn som satt i fangeleir under borgerkrigen.